O tempora! O mores! (Ευδοξία Αυγουστίνου, Φιλόλογος)

Categories : ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ

Date : 10 Ιουνίου, 2018

Ποιός περίμενε ὅτι στίς μέρες μας θά ἐκτυλισσόταν καί αὐτό τό ἀνείπωτο δράμα τοῦ **εὐτελισμοῦ τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου καί τῆς παλινωδίας πρός τή βαρβαρότητα**! Τό ἑλληνικό Κοινοβούλιο **νομοθέτησε ὑπέρ τῆς ἀναδοχῆς παιδιῶν ἀπό ὁμόφυλα ζευγάρια** καί μάλιστα μέ εὐρεία πλειοψηφία, ἀφοῦ 161 βουλευτές ἀποφάσισαν νά ψηφοθηρήσουν **εἰς βάρος τῆς κοινωνίας, τῆς φύσης καί κάθε λογικῆς**, «χαϊδεύοντας» μεμονωμένες ὁμάδες με ἐτσιθελικούς προσανατολισμούς, **κόντρα σέ ὁποιαδήποτε γνώμη κοινωνική, ἐπιστημονική, βιολογική**. Γιά τήν ἱστορία σημειώνουμε ὅτι 103 βουλευτές τάχθηκαν κατά τοῦ κατάπτυστου ἄρθρου, ἐνῶ 36 ἦταν ἀπόντες ἀπό τήν ὀνομαστική ψηφοφορία.

Μέχρι σήμερα τό Π.Δ. 86/2009 (ἄρθρο 1 παρ. 1) προέβλεπε ὅτι κατάλληλοι γιά ἀναδοχή εἶναι οἰκογένειες ἀποτελούμενες ἀπό συζύγους μέ ἤ χωρίς παιδιά. Σέ ἀντίθεση μέ αὐτό, τό ἄρθρο 8 τοῦ ψηφισθέντος νόμου ἀναφέρει ὅτι κατάλληλοι γιά νά γίνουν ἀνάδοχοι εἶναι, ἐκτός ἀπό οἰκογένειες ἀποτελούμενες ἀπό συζύγους, καί οἱ ἔχοντες συνάψει σύμφωνο συμβίωσης μέ ἤ χωρίς παιδιά.

Μάλιστα ἡ ἁρμόδια ὑπουργός δήλωσε ὅτι τά ὁμόφυλα ζευγάρια δέν θά ἔχουν τή δυνατότητα υἱοθεσίας παιδιῶν, ἀφοῦ ἀκόμη δέν ἔχει νομοθετηθεῖ γάμος ὁμοφυλόφιλων, ὅμως αὔριο θά γίνει καί αὐτό. Ἄλλωστε ἡ ἀναδοχή εἶναι προστάδιο τῆς υἱοθεσίας.

Μετά ἀπό αὐτά ἡ κυβέρνηση στοχεύει νά ἐπιταχύνει καί ὅλες τίς διαδικασίες ἀναδοχῆς καί υἱοθεσίας, ἱδρύοντας δύο ἐθνικά μητρῶα: τό μητρῶο παιδιῶν πρός ἀναδοχή-υἱοθεσία, στό ὁποῖο θά ἐγγράφονται τά παιδιά, καί τό μητρῶο ὑποψήφιων ἀ-ναδόχων ἤ θετῶν γονέων, στό ὁποῖο θά ἐγγράφονται ὅλοι οἱ ὑποψήφιοι γονεῖς πρός ἀναδοχή, ἀφοῦ προηγουμένως ἔχουν ἐλεγχθεῖ.

Τέτοιο κατάντημα ὁμολογουμένως δέν ξαναείχαμε στήν ἱστορία μας! Τέτοιους νόμους οὔτε καί οἱ Σοδομίτες μποροῦσαν νά διανοηθοῦν! Φτάσαμε στήν αἰσχίστου εἴδους νομοθετική σύλληψη νά **κατασκευάζουμε νόμους πού ἀποϊεροποιοῦν τήν οἰκογένεια**, τήν ὁποία ὁ ἑλληνικός λαός ἐξακολουθεῖ μέχρι καί σήμερα νά ἐμπιστεύεται ὡς βασική ἀξία, καί καταστρέφουν τόν κοινωνικό ἱστό. Μέ τήν ψῆφο τῶν 161 «Ἐθνοπατέρων» **ἡ ἠθική στηλιτεύεται, ἡ οἰκογένεια πλήττεται, ἡ σήψη προωθεῖται**. **Ἀρχές καί ἀξίες πού χαρακτήριζαν τήν πατρίδα μας**

ἰσοπεδώνονται. Πρό πάντων ὅμως παραβιάζεται ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ βίαια **ἀνατρέπεται ἡ φυσική τάξη**, τήν ὁποία ὁ Δημιουργός ὅρισε.

Συνέπεια ὅλης αὐτῆς τῆς τραγικότητας εἶναι νά **πληγώνεται ὁ ψυχικός κόσμος τῶν παιδιῶν, καθώς ἀπειλεῖται ἡ ὁμαλή ψυχοσωματική τους ἀνάπτυξη**. Καί πάλι «*δυστυχῶς ἐπικράτησε ... ἡ "πολιτική ὀρθότητα" ἐνάντια στή φυσική τάξη καί στό συμφέρον τοῦ παιδιοῦ*», τονίζει στήν ἀνακοίνωσή της ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἀναμφισβήτητα, κάθε παιδί δικαιοῦται νά ἔχει πατέρα καί μητέρα. Καί τοῦτο δέν ἀποτελεῖ μόνον διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλά φυσιολογική καί παγκόσμια ἀξιακή κληρονομιά, πανανθρώπινη σειρά, τάξη καί συμπεριφορά. **Σκέφτεται κανείς τά δικαιώματα αὐτῶν τῶν ἀθώων ὑπάρξεων;** Πόσο ὑποκριτικά τιμοῦμε καί τήν περίφημη «Παγκόσμια Ἡμέρα τοῦ Παιδιοῦ»! Δικαιολογημένα ἡ Ἱερά Κοινότητα τοῦ Ἁγίου Ὄρους ὑπογραμμίζει στήν ἐπιστολή πού ἀπέστειλε στήν ὑπουργό Ἐργασίας καί σέ ὅλους τούς βουλευτές πρίν τήν ψήφιση τοῦ νομοσχεδίου (23 Ἀπριλίου 2018): «*Πῶς εἶναι δυνατόν τό νομοσχέδιο νά μεριμνᾶ διά τήν ψυχικήν καί συναισθηματικήν ὑγεία τοῦ παιδιοῦ καί νά ἐπιτρέπει τό παιδί νά ἀνατρέφεται ἀπό "ζεῦγος", ὅπου τήν θέση τοῦ πατρός θά κατέχει γυναίκα ἤ ἀντιστοίχως τῆς μητρός ἄνδρας, χωρίς αὐτό νά ἔχει οἱανδήποτε δυνατότητα ἐπιλογῆς; Δέν παραβιάζονται τά στοιχειώδη ἀνθρώπινα δικαιώματα τοῦ παιδιοῦ, ὅταν ἀπό τήν τρυφεράν ἡλικία του θά διατρέχει σοβαρούς ἠθικούς κινδύνους;*».

Προφανῶς ἡ θολοκουλτούρα τῶν ψηφισάντων δέν τούς ἐπιτρέπει νά δοῦν καί νά ἐνδιαφερθοῦν γιά τά πραγματικά δικαιώματα τῶν πρός ἀναδοχή παιδιῶν πού, χωρίς νά τά ρωτήσουν καί χωρίς νά μποροῦν τά ἴδια νά ἔχουν γνώμη, θά κληθοῦν νά βιώσουν καί νά μεγαλώσουν σέ ἕνα περιβάλλον τό λιγότερο περίεργο καί ἐν πολλοῖς **ἀφύσικο**. Γύρω τους ἡ πλειοψηφία τῶν συνομηλίκων καί συμμαθητῶν τους θά ἔχουν μία μαμά κι ἕναν μπαμπά. Κι αὐτά θά ἔχουν δυό μπαμπάδες ἤ δύο μαμάδες. Στά ἤδη μεγάλα προβλήματα τῶν ταλαίπωρων παιδιῶν προστίθενται καί ἄλλα ἀδιέξοδα, πού θά ἐπιβαρύνουν ἀκόμη περισσότερο τήν ψυχοσύνθεση καί τήν κοινωνικοποίησή τους. **Γιά νά ἱκανοποιήσουμε κάποιους καί γιά νά νιώσουν αὐτοί πιό φυσιολογικοί, πρέπει νά θυσιάσουμε τά παιδιά**;

Ποιός ἀπό τούς νομοθετοῦντες, παρά τίς ὑποκριτικές τους ἀγορεύσεις, ἐνδιαφέρεται εἰλικρινά γιά τίς εὐαίσθητες παιδικές ψυχές! Τόσες τραγικές ἀποκαλύψεις καί ὀδυνηρές δημόσιες καταθέσεις παιδιῶν, πού υἱοθετήθηκαν ἀπό ὁμόφυλα ζευγάρια, τούς ἄφησαν ἀσυγκίνητους; Ἕνα μάλιστα ἔκλεισε στή φυλακή τόν ὑποτιθέμενο «πατέρα» του καί ὁμολογεῖ: «*Κάθε παιδί ὁμοφυλόφιλων γονιῶν μέ τό ὁποῖο μίλησα εἶχε κάποια κοινά πράγματα. Ἐκεῖνοι πού εἶχαν μόνο γονεῖς τοῦ ἴδιου φύλου στό σπίτι πονοῦσαν γιά τόν χαμένο γονέα τους καί ἐπιθυμοῦσαν ἕναν πραγματικό πατέρα, καί σχεδόν ὅλοι μας εἴχαμε σεξουαλικά κακοποιηθεῖ πολύ*

μικροί» (Moira Greyland).

Ένα ἄλλο κραυγάζει: «*Καταλαβαίνω ὅτι ὑπάρχουν πολλά πού χρειάζονται κατανόηση. Ὑπάρχει ὅμως τόσο χάος πίσω ἀπό αὐτό τό κίνημα. Δέν ἔχω δεῖ ποτέ στή ζωή μου κάτι νά κινεῖται τόσο γρήγορα καί τόσο ἐπιθετικά. Καταστρέφει κάθε δομικό συστατικό τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ δημιουργήματος τοῦ Θεοῦ, συναισθηματικό, σωματικό, πνευματικό*» (Denis).

Σεβαστές βεβαίως οἱ ἐπιλογές τοῦ καθενός, μόνον πού ὅλοι ὀφείλουν νά σέβονται τόν τρόπο ζωῆς τῶν ἄλλων. Πάντοτε ὑπῆρχαν ἄνθρωποι μέ ποικίλες ἰδιαιτερότητες. Δέν εἶχαν, ὅμως, τήν ἀπαίτηση νά ἐπιβάλουν τόν δικό τους τρόπο ζωῆς στούς ἄλλους.

Σιγά σιγά μέ τή βούλα τῶν ἰθυνόντων καί τήν ἀνοχή μας μπαίνει ταφόπλακα στήν οἰκογένεια. Κι ἐνῶ ἡ πατρίδα μας σβήνει καί ἀργοπεθαίνει ἀπό τό δημογραφικό, ἔρχονται νά προστεθοῦν καί τά ἐν λόγῳ προβλήματα, πού ἀποτελοῦν**συνέπεια τῆς ἐπέκτασης τοῦ συμφώνου συμβίωσης καί πρός τά ὁμόφυλα ζευγάρια**. **Ἡ ἀ-ποδόμηση, ὅμως, ἑνός κράτους κι ἑνός ἔθνους δέν στηρίζεται μόνον στήν οἰκονομική ἐξαθλίωση. Συνεπικουρεῖται ἀπό τήν κοινωνική, τήν ἠθική καί τήν πνευματική κατάπτωση**. Σέ αὐτό τό πλαίσιο ἐντασσόμαστε κι ἐμεῖς.

Ἀσφαλῶς ἡ νομοθετική αὐτή πράξη, ἀπ’ ὅπου κι ἄν προσεγγισθεῖ, **συνιστᾶ «ὕβριν»**. Καί ἀλίμονο στόν ὑβριστή! Ὁ ἀψευδής καί ἀδέκαστος λόγος τοῦ Θεοῦ προειδοποιεῖ: «*Πρὸ συντριβῆς ἡγεῖται ὕβρις, πρὸ δὲ πτώματος κακοφροσύνη*» (Πρμ 16,18). Ἄς περιμένουμε, λοιπόν...

(Πηγή: aktines.blogspot.com*)*